

# РЕШЕНИЕ

№ 1967

гр. София, 10.04.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,**  
в публично заседание на 26.02.2020 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Ралица Романова**

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **14081** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Й. З. Т. срещу Заповед № ЗСП/Д-С-М/1034/11.10.2019 г., издадена от директора на дирекция „Социално подпомагане“–М., потвърдена с Решение № 22-РД 06-0273/20.11.2019 г., издадено от директора на Регионална дирекция за социално подпомагане-С. град.

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна и необоснована, тъй като не са налице сочените в същата основания за издаването ѝ – средномесечният доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация да е бил по-висок от диференцирания доход за отопление.

Твърди се, че жалбоподателката е с 50 % ТНР съгласно ЕР № 0159 на ТЕЛК от 22.01.2019 г., с което същата е преосвидетелствана. След влизане в сила на решението пенсиите за инвалидност са изплатени на жалбоподателката със задна дата, като на 19.03.2019 г. същата е получила от [фирма] сума в размер на 1818,47 лв., която е за период от 10 месеца, което се равнява на 181,85 лв. месечно и е под социалния минимум за страната, противно на това, което е приел административният орган.

Ответникът – директор на дирекция „Социално подпомагане“ - М., чрез процесуалния си представител юрисконсулт Г. дава становище, че оспорва жалбата и изразява искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна, тъй като лицето не отговаря на законовите предпоставки за отпускане на исканата целева помощ за отопление. Изразява се становище, че заповедта е издадена от компетентен орган и съдържа

всички предвидени в закона реквизити.

Отвeтникът е приел, че средномесечният доход на жалбоподателката за предходните шест месеца преди подаване на заявлението-декларация е в размер на 302,45 лв., което надвишава определения диференциран доход за отопление, в размер на 186 лв.

Административен съд София - град като взе предвид доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

От жалбоподателката Й. З. Т. е подадено заявление-декларация по образец на ДСП с вх. № ЗСП/Д-С-М/1034/20.09.2019 г. за отпускане на целева помощ за отопление.

В заявлението-декларация жалбоподателката е декларирала, че притежава ЕР на ТЕЛК с определени от 50% до 69.99 % трайно намалена работоспособност, както и че съжителства със сина си. Деклариран е доход през предходните шест месеца, формиран от пенсия.

Жалбоподателката е представила ЕР на ТЕЛК № 0159/22.01.2019 г., съгласно което ѝ е определен процент трайно намалена работоспособност 50 %, което обстоятелство не се оспорва от ответника.

От страна на жалбоподателката са представени разпореждане № [ЕГН] от 08.03.2019 г. на ТП на НОИ С.-град, видно от което на същата е определена пенсия за инвалидност в размер на 176,46 лв. считано от 01.07.2018 г. и разпореждане № 21192477993/01.07.2019 г. на ТП на НОИ С.-градя, с което пенсията за инвалидност е преизчислена като считано от 01.07.2019 г. е в размер на 186,52 лв., които обстоятелства не се оспорват от ответника.

От страна на жалбоподателката са представени още служебен бон и известие от 19.03.2019 г. от [фирма], видно от които същата е получила сумата от 1818,47 лв., представляваща изплатена сумарно инвалидна пенсия за периода от 02.06.2018 г. до 31.03.2019 г.

От служители на ДСП е извършена социална анкета, направени са служебни справки и е изготвен социален доклад на 11.10.2019 г., в който са направени следните заключения: към датата на извършената проверка Й. З. Т. е била на 62 години, разведена, пенсионер, с две деца – син и дъщеря, които са несемейни, осигурени и по нейни данни работещи на минимални заплати, без възможност да ѝ оказват финансова помощ. Лицето живее в двустайно жилище, собственост на родителите ѝ. Съжителства със сина си. Лицето притежава ЕР на ТЕЛК № 0159/22.01.2019 г. определящо трайно намалена работоспособност от 50 % до 70,99 %. Посоченият в доклада общ доход на жалбоподателката за последните 6 месеца спрямо изготвянето на доклада е в бил в размер на 2654,89 лв., или 302,45 лв. месечно, въз основа на което с доклада е предложено да бъде отказано отпускането на исканата целева помощ за отопление, тъй като лицето не отговаря на изискванията на чл.2, ал.1 от Наредба № РД 07-5/2008г. и средномесечният ѝ доход за предходните 6 месеца преди подаване на заявлението е по-висок от диференцираният минимален доход за отопление.

Въз основа на постъпилния социален доклад е издадена от директор на ДСП – М. оспорената Заповед № ЗСП/Д-С-М/1034/11.10.2019 г., с която е отказано отпускането на целева помощ за отопление с електроенергия за отоплителен сезон 2019/2020г. с мотиви, идентични на изложените в социалния доклад.

Заповедта е оспорена по административен ред, в резултат на което е издадено и Решение № 22-РД 06-0273/20.11.2019 г. на директора на Регионалната дирекция за социално подпомагане–С.-град, с което жалбата е оставена без уважение като

неоснователна.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена в рамките на законоустановения срок за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК и от надлежна страна, по смисъла на чл. 147, ал.1 от АПК и като такава е процесуално допустима.

При разглеждането ѝ по съществото на спора съдът намира, че е основателна предвид следното:

Оспореният акт е издаден от компетентен орган, в установената от закона форма и при спазване на административнопроизводствените правила.

Съгласно чл. 13 от Закона за социално подпомагане социални помощи се отпускат въз основа на заявление-декларация, подадено от нуждаещия се или от упълномощено от него лице. Помощите по ал. 1 се отпускат със заповед на директора на дирекция „Социално подпомагане“ или от упълномощено от него длъжностно лице след преценка на всички данни и обстоятелства, констатирани със социална анкета.

Спорът по делото е правен и касае материалната законосъобразност на постановения отказ, който съдът намира за постановен и в несъответствие с целта на ЗСП, която е подпомагане на гражданите, които без помощта на друго не могат да задоволят своите основни жизненни потребности.

Съгласно чл.12, ал.1 и ал.1 от Закона за социалното подпомагане, социалните помощи са месечни, целеви и еднократни и се отпускат след преценка на доходите на лицето или семейството, имущественото състояние, семейното положение, здравословното състояние, трудовата и учебната заетост, възрастта, както и други констатирани обстоятелства. Според чл.12,ал.4 от ЗСП условията и редът за отпускането, изплащането, изменянето, спирането, възобновяването и прекратяването на социалните помощи се уреждат с правилника за прилагане на този закон с изключение на целевите помощи за отопление.

Условията и редът за отпускане на целева помощ за отопление на лица и семейства през отоплителния сезон са регламентирани в Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008 г. /Наредбата/ за отпускане на целева помощ за отопление на министъра на труда и социалната политика.

Спазени са изискванията на чл. 4, ал. 4 от Наредба № РД 07-5/2008 г. – подадена е декларация заявление по образец от жалбоподателката до ДСП за отпускане на исканата помощ.

Съгласно чл.2, ал.1 от Наредбата право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението-декларация е по-нисък или равен от диференциран минимален доход за отопление и отговарят на условията по чл. 10 и 11 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП). В случая органите по социалното подпомагане не оспорват, че жалбоподателката отговаря на условията по чл.10 и чл.11 от ППЗСП. Счели са обаче, че жалбоподателката не изпълнява изискването за средномесечен доход за предходните 6 месеца, който да е по-нисък или равен на диференцирания минимален доход за отопление. Изчислили са, че според правилата на чл.2, ал.2-5 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. диференцираният минимален доход за отопление за лице с трайно намалена работоспособност 50 и над 50 на сто възлиза на 186 лева, а средномесечният доход на Й. З. Т. за предходните 6 месеца е в размер на 302,45 лева, като

И в социалния доклад, и в решението на директора на РДСП – С. – град изрично е

посочено, че в средномесечния доход на лицето за последните шест месеца е включена и изплатена през месец 03.2019г. пенсия общо в размер на 1818,47 лв., в т. ч. за месеците от юни 2018 до март 2019 г., което изчисление настоящият съдебен състав намира за неправилно, оттам водещо до незаконосъобразност на оспорения административен акт и постановления с него отказ за отпускане на целева помощ за отопление.

Спорът в разглеждания случай се свежда до приложимостта на чл.2, ал.2-5 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. и правилното изчисление на средномесечния доход на лицето за шестте месеца предхождащи подаването на заявлението-декларация, като съдът намира, че административният орган неправилно е извършил изчисленията, свързани с приложимостта на същия.

Съгласно §1, ал.1, т.9, б. „к“ от ДР на ППЗСП „доходи“ за отпускане на социални помощи по реда на този правилник са и brutните приходи, произхождащи от пенсии. Видно от подаденото заявление – декларация, а това се потвърждава и от социалната анкета, жалбоподателят към датата на подаване на заявлението не е получавал никакви други доходи освен такива от пенсия.

Видно от приложеното по делото разпореждане № [ЕГН] от 08.03.2018г., на жалбоподателката е отпусната лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване по чл.74 от КСО в размер на 176,46 лева, считано от 01.07.2018г., която е била преизчислена с Разпореждане № 21192477993 от 01.07.2019 г. В случая именно набраната сума от 02.06.2018г. до 31.03.2019г., вследствие извършеното преизчисление, е изплатена на лицето еднократно с пенсията му за месец март 2019г. Според съда обаче неправилно органите на социалното подпомагане са включили при изчисляването на средномесечния осигурителен доход на лицето и частта от изплатената през месец март 2019г. сума, представляваща пенсии за месеците 06, 07, 08, 09, 10, 11 и 12 на 2018 г., както и месеците 01 и 02 на 2019 г. В случая административният орган не е съобразил, че доходът от пенсията следва да бъде взет предвид при изчисляване на средномесечния доход на лицето именно като такъв за съответните месеци и че пенсията има характер на месечен доход. Съдът счита, че под „всички brutни приходи, произхождащи от пенсии“ се имат предвид всички видове доходи от пенсии, без оглед на основанието и характера им, като аргумент в тази посока е и следващата т.10 на §1, ал.1 от ДР на ППЗСП, която посочва кои доходи не се вземат предвид за целите на отпускането на социални помощи. Противно на целта на закона би било да се приеме, че изплатените през месец април пенсии на жалбоподателя за месеците от юни до декември 2018 г. и януари и февруари 2019 г., попадат в обхвата на шестмесечния период, визиран в чл. 2, ал.1 от Наредбата.

Предвид обстоятелството, че заявлението на жалбоподателя е подадено през месец септември 2019г., за целите на изчисляване на средномесечния доход на лицето за предхождащите шест месеца съгласно чл.2, ал.1 от Наредбата, следва да бъдат взети предвид месечните му доходи от м. март до м. август 2019 г. включително, с оглед на което като е приел, че изплатените суми за пенсии за месеците юни-декември 2018 г. и януари и февруари 2019 г. също участват при формирането на дохода за последните шест месеца, предхождащи подаването на заявлението, административният орган е издал оспорения акт в противоречие с материалния закон.

По изложените съображения се налага краен извод за наличие на основание по чл. 146, т. 4 и т. 5 във връзка с чл. 168, ал. 1 от АПК – нарушение на материалния закон и несъответствие с целта на закона, поради което оспореният акт следва да бъде

отменен. Преписката следва да бъде изпратена на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - М., за издаване на нова заповед по заявление-декларация вх. № ЗСП/Д-С-М/1034/20.09.2019 г. на ДСП „М.“, съобразно дадените указания за тълкуването и прилагането на закона - нова преценка относно изпълнението от страна на жалбоподателя на условията за получаване на целева помощ за отопление, въз основа на изчисляването на средномесечния доход на лицето съгласно чл.2, ал.1 от Наредба № РД-07-5 от 16.05.2008г. според получените от него суми за пенсия за месеците от март до август 2019г. включително.

По изложените мотиви и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, 16 състав,

### Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Й. З. Т. Заповед № ЗСП/Д-С-М/1034/11.10.2019 г., издадена от директора на дирекция „Социално подпомагане“–М., потвърдена с Решение № 22-РД 06-0273/20.11.2019 г., издадено от директора на Регионална дирекция за социално подпомагане-С. град.

ИЗПРАЩА преписката на директора на дирекция „Социално подпомагане“ М., за издаване на нова заповед по заявление-декларация вх. № ЗСП/Д-С-М/1034/11.10.2019 г. на ДСП „М.“, съобразно дадените с решението указания за тълкуването и прилагането на закона.

Решението е окончателно.

Съдия: